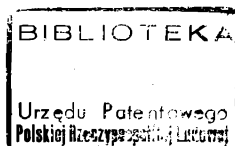

14 stycznia 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

E 21 f 15/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9595.

Marjan Skup'
(Kazimierz k. Strzemieszyc, Polska).

Kl. 5 e 7.

5d 15/08

Sposób odbudowy grubych pokładów poziomymi warstwami z zastosowaniem zamulania.

Zgłoszono 14 listopada 1927 r.
Udzielono 30 października 1928 r.

Sposób niniejszy polega na tem, że dany pokład dzieli się po rozciągłości na szereg poszczególnych małych pól odbudowy przy odpowiedniej do danych warunków długości i wysokości tych pól, a następnie odbudowuje się każde pole w ten sposób, że w środkowej części pola i pokładu zakłada się pochylnię, której długość zależy od poziomu odpowiedniej, przygotowanej do odbudowy warstwy, a którą to pochylnię łączy się chodnikami warstwowymi i przecinkami z chodnikiem powietrznym. Odbudowa odbywa się przytem jednocześnie na obu skrzydłach pola z chodników warstwowych, przeprowadzonych w środku warstwy podług wytkniętego kierunku.

Na rysunku pokazano w postaci przykładu jedno skrzydło, pola odbudowy, w którem warstwy I, II, III zostały już od-

budowane i zamulone, a w odbudowie znajduje się warstwa IV.

Fig. 1 wskazuje w zarysie ogólny układ chodników przygotowawczych pola, fig. 2 i 5—przekrój poprzeczny pola oraz odbudowanej warstwy, fig. 3 — rzut poziomy warstwy, fig. 4—przekrój podłużny tejże warstwy.

Pokład odbudowuje się i zamula, jak zwykle, poziomymi warstwami zdołu do góry. W środku pola zakłada się pochylnię 1, której długość zależy od poziomu odpowiedniej przygotowanej do odbudowy warstwy, a którą się łączy z chodnikiem powietrznym 5 zapomocą chodnika warstwowego 2, przecinki 3 i pochylni powietrznej 4.

Warstwę odbudowuje się odcinkami, czyli tak zwanymi zabierkami, skiero-

wanemi w stronę spągu i stropu jednocześnie, oraz na obu końcach chodnika 2, przeprowadzonego w środku warstwy podług wytkniętego kierunku. Przewód do zamulania doprowadza się zgóry pochylnią po spągu do warstwy V. Z chwilą ukończenia odbudowy zabierki 13 i postawienia tamy podsadzkowej 11 zabierkę zamula się zgóry, w sposób znany. Również odprowadzanie wody z podsadzki odbywa się korytami 10 w znany sposób. Przytem jednak część koryt 10, znajdujących się w zabierce, pozostaje zamulona i stracona, podczas gdy koryta 10, znajdujące się na chodniku 2, są pozakrywane i umieszczone w spodzie tego chodnika. Tego rodzaju sposób umożliwia podczas zamulania zabierki odbudowanej prowadzenie również odbudowy zabierki następnej, gdyż zamknięte koryta i wpuszczone w spód chodnika 2 w niczem nie przeszkadzają robotom prowadzonym.

Każde skrzydło pola przewietrza się oddzielnym prądem świeżego powietrza, przedostającym się przez odbudowaną zabierkę do chodnika 7 następnej warstwy, który jest tu chodnikiem powietrznym. Jak to widać z rysunku przewietrzanie robót przy tego rodzaju prowadzeniu odbudowy musi być siłą rzeczy lepsze, niż to ma miejsce przy sposobach znanych.

Chodnik 7 następnej warstwy może być przygotowany rozmaicie. Jeden z kilku przykładów przygotowania chodnika 7 z odbudowywanej zabierki pokazany jest na fig. 3, 4, 5 z których widać, że z chwilą odbudowy zabierki 12 w stronę spągu zabierka przecina się w piętrze z chodnikiem 7, przebitym z zabierek poprzednich i kończącym się w nodze zabierki 13 odbudowanej. Dalsze przedłużenie chodnika 7 powstaje przez założenie wdzierki w piętrze odbudowywanej zabierki ściśle we-

dług kierunku, jaki posiada chodnik 7 w części już przejechanej. Po wykończeniu wdzierki 8 chodnik 7 prowadzi się jeszcze dalej parę metrów w nodze zabierki następnej. Odpowiedni odcinek oznaczony jest na fig. 3 i 4 cyfrą 9.

Chodnik 7 może być też przeprowadzany w sposób zwykły od pochylni 1 ku granicom pola.

W niniejszym sposobie odbudowy każde skrzydło pola przewietrza się oddzielnym prądem powietrza, a odbudowa postępuje szybko, gdyż zarówno odbudowa każdej nowej zabierki oraz zamulanie zabierki odbudowanej może się odbywać jednocześnie, co wpływa na większe ześrodkowanie robót, gdyż przodki zapasowe w danem polu są zbyteczne. Wreszcie po odbudowaniu jednej warstwy można niezwłocznie rozpoczynać odbudowę warstwy następnej w ten sam sposób. Chodniki warstwowe przygotowują się ekonomicznie, gdyż odstawa urobku z chodnika danej warstwy odbywa się przez odbudowywane zabierki warstwy niższej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób odbudowy grubych pokładów poziomymi warstwami z zastosowaniem zamulania, znamienny tem, że każda warstwa przygotowuje się do odbudowy chodnikiem (2) przeprowadzonym możliwie pośrodku tej warstwy.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że chodniki (2) warstwowe przygotowuje się z zabierek odbudowywanych warstwy niższej.

Marjan Skup'.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

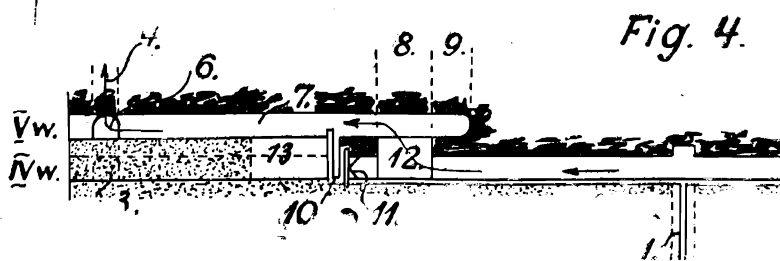
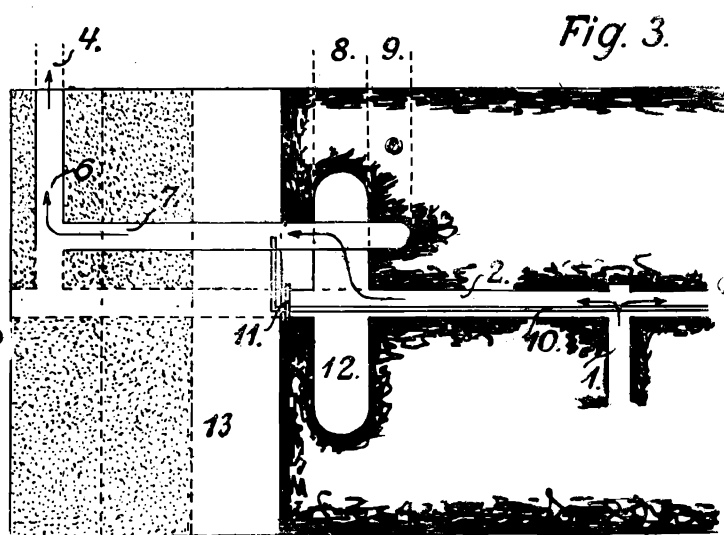
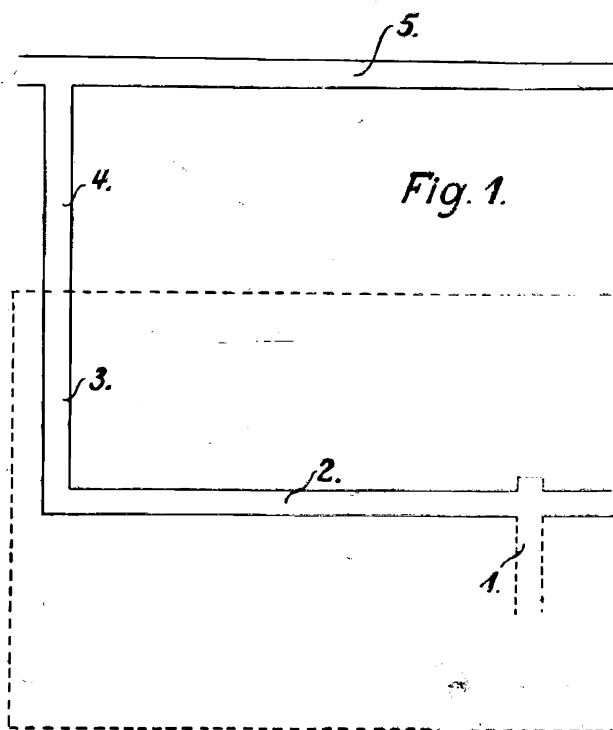

Fig. 2.

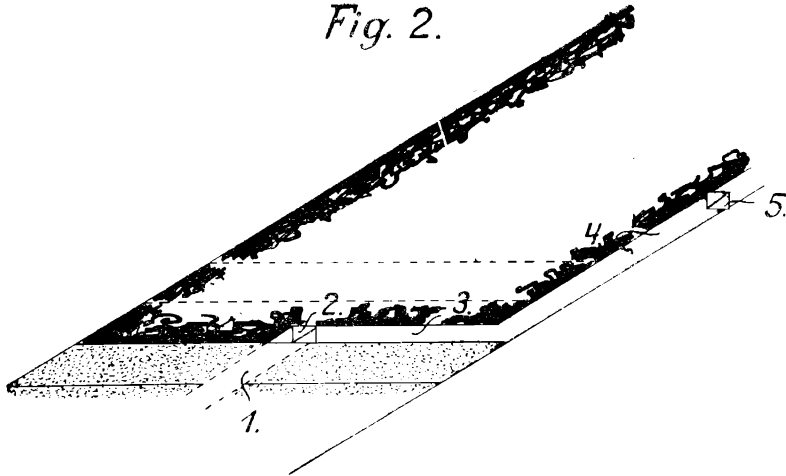

Fig. 5.

